

[PAŃSTEWKO *sb n*

A sg p(a)ństewko.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „państwo” ‘terytorium stanowiące niezależną całość polityczną’: Tam w Illiryku, pod miastem Nortbeją Neiusa Carbona, rajcę rzymskiego, który natenczas ono państewko trzymał, z wojskiem porazili *StryjPoczqt* 49.

KW